

BOERDERIJ TE KOOP

Eenakter

door

HENNY HAVERKAMP - HEXSPOOR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BOEDERIJ TE KOOP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENNY HAVERKAMP – HEXSPOOR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Freek ter Velde - boer, vader en hoofd van het gezin.
Marij ter Velde - boerin, moeder van het gezin.
Frits ter Velde - oudste zoon, afgestudeerd aan de kunstacademie,
kunstschilder
Carla Uijtehage - artistieke vriendin van Frits, kunstschilder.
John ter Velde - jongste zoon, afgestudeerd HTS'er
Suzan de Vroe - vriendin van John, voelt niks voor het boeren- bedrijf.
Nel Boverde - buurvrouw en vriendin van Marij.
Kees van Steen - knecht van de familie ter Velde

DECOR:

Het toneelstuk speelt zich af in de keuken van de familie ter Velde, die varkensboeren zijn. Het toneel is in 2 stukken verdeeld, het grootste stuk, aan de rechterkant is de keuken. Het kleinste stuk is zogenaamd het erf. Zet hierop een aantal planten e.d. zodat het er als tuin uitziet. Verdeling van het toneel kan gemakkelijk plaatsvinden door (vanuit de zaal) tegen de zijkant van een kast aan te kijken. Op het gedeelte "erf" staat ook (vooraan het toneel) het makelaarsbord "TE KOOP". De keuken is gezellig ingericht, maar er wordt niet gekookt. Het kookgedeelte is in de bijkeuken en zie je dus niet.

Marij (*loopt een beetje op en neer te kijken of haar man er al aankomt, kijkt voortdurend op haar horloge*): Waar blijft hij nou toch, hij had gezegd 10 uur en nu is het al 1 minuut over 10. Mannen, je kunt er ook niks van op aan. (*Freek haalt hoorbaar zijn neus op*) Oh, ik geloof dat ik hem hoor. (*Freek wil zijn klompen bij de keukendeur zetten, ziet in zijn ooghoek het bord te koop, loopt er naar toe, pakt het vast, schudt zijn hoofd, pakt zijn zakdoek uit zijn overall en snuit zijn neus, draait zich om en gaat naar binnen*) Ha jongen, ben je daar, ik zit al een minuut met de koffie te wachten, (*kijkt op d'r horloge*) wat zeg ik, al twee minuten.

Freek: Och, gij bent altijd zo'n mens van de tijd, ik kijk niet op een minuutje meer of minder, dat zou je nou toch, na al die tijd wel moeten weten.

Marij: Ja, ja, maar ik kan daar niet aan wennen, tijd is tijd zeg ik altijd maar.

Freek: Zeg Marij, ik zie dat de makelaar al geweest is? Ik kan je niet vertellen hoe zeer me dat doet, dat akelige bord daar in die tuin, verdikkeme, ik heb altijd gedacht dat wij daar wel voor bespaard zouden blijven, met twee zoons. Nou kunnen wij straks hier allemaal vreemde mensen rondleiden die in onze stallen en in ons huis komen kijken, ik vind het maar niks.

Marij: Freek, jongen, daar is nu al zoveel over gezegd, wij kunnen het toch niet veranderen, wij kunnen het leven van onze jongens niet bepalen, en als zij niet d'r hele leven tussen de varkens willen zitten, dan kunnen wij ze daar moeilijk toe verplichten. Wij hebben altijd wel gehoopt dat een van die twee de boel over zou nemen, maar het is hun leven, en als zij er niks voor voelen, dan houdt het op.

Freek: Wie had dat nou toch kunnen denken, ik Freek ter Velde, met 2 zoons, moet zijn boerderij verkopen, en waarom, mijn ene zoon zit het liefst met verf op een stuk linnen te kliederen, kunst noemt hij dat dan. Als dat dan kunst is, dan kan Rembrandt zijn biezen wel pakken.

Marij: Volgens mij heeft die al een tijdje geleden zijn biezen gepakt, maar vooruit maar.

Freek: Welja, dat is toch ook zo, dat kleine buurmeisje van hiernaast, hoe oud is ze, 5 jaar geloof ik, die kan nog mooier tekenen en verven als onze Frits. En onze Frits die denkt dan ook nog eens dat hij daar de kost mee kan verdienen.

Marij: Hij krijgt er wel vuile handen van en jij hebt altijd gezegd dat hij niet vies moet zijn van vuile handen.

Freek: Jij weet heel goed Marij wat ik daar altijd mee bedoeld heb.

Marij: Ja, dat weet ik ook wel, maar alsjebliedt, je kan je daar druk over maken, maar dat verandert de zaak niet. Het is veel beter als je daar je eigen bij neerlegt, en kijkt naar de toekomst: ONZE TOEKOMST, want die jongens gaan d'r eigen weg, die zijn volwassen, of in ieder geval dat beweren ze toch te zijn. En wij moeten die loslaten. En wij moeten ook de boerderij alvast een beetje loslaten.

Freek: Jij hebt gemakkelijk praten.

Marij: Dat is niet eerlijk wat je daar nou zegt, ik heb ook mijn hele leven hier hard gewerkt, net als jij. Dus ik heb ook heus geen gemakkelijk praten, het heeft mij ook veel verdriet gekost, maar ik kan beter accepteren dat er aan alles een eind komt. Jij moet proberen daar op een andere manier mee om te gaan, want jij moppert nu constant tegen de jongens en tegen hun meisjes, straks is het nog zover dat we en geen boerderij meer hebben en dat onze jongens ons niet meer zien staan. Nou, dan zijn we nog verder van huis.

Freek: Ik weet dat je gelijk hebt, maar ik kan er gewoon niet zo goed mee omgaan, ik probeer het wel, maar dan ineens..... Net zoals nu bijvoorbeeld als ik dat bord zie staan, dan word ik gewoon kwaad.

Marij: Nou, dat kun je tegen mij gerust uiten, maar probeer alsjebliedt je eigen ten opzichte van de jongens wat in te houden.

Freek: Ik doe mijn best vrouwke, ik doe mijn best, geef me nu nog maar eens een bakje koffie.

Marij (*schenkt nog koffie in en presenteert een koekje*): Hier nog koffie, voordat je weer aan de slag gaat. Ik zal je straks nog even komen helpen, als ik hier alles opgeruimd heb.

Freek: Oh, dat is fijn, want ik ben een beetje aan het timmeren geweest in de achterste stallen en nu heb ik nog niet veel gepoetst en gedaan. Dus dat zou wel goed uitkomen.

Nel (*komt het erf opgelopen en loopt naar het bord, dan loopt ze naar de keukendeur, draait weer om en loopt nog een keer naar bord en stormt vervolgens de keuken binnen*): Marij, Freek, wat is dat nou voor onzin?

Freek: Maar Nel toch hoezo onzin? Ik heb nog geen woord gezegd!

Nel: Nou, dat bord natuurlijk, dat bord daar buiten van "TE KOOP" Dat moet toch een vergissing zijn, dat kan toch niet. (*tikt met d'r vinger op tafel*) Daar wist ik niets van.

Freek: Nou Nel, ik moet eerlijk zeggen dat jij als buurvrouw heel veel weet over ons huishouden, maar niet helemaal alles.

Nel: Nee, dat blijkt wel en daar ben ik het niet mee eens.

Freek: Nou dan zou je 's nachts tussen ons in moeten liggen en je bent een aardig mens, maar dat gaat me net iets te ver. Sorry.

Marij: Ga zitten Nel, dan schenk ik een bakje koffie voor je in.

Nel: Een bakje troost zal je bedoelen, want een beetje troost heb ik wel nodig dat ik hier niks vanaf weet.

Marij: Toe Nel, doe niet zo flauw, zo'n grote ramp is het nou ook weer niet dat jij eens een keer iets niet weet.

Nel (*bokkig*): Dat is het wel. (*slaat met d'r vinger op tafel*) Zoiets had je me moeten vertellen.

Freek (*lachend*): Dan hadden we net zo goed een advertentie in de Telegraaf kunnen zetten.

Nel (*geeft Freek lachend een duw*): Nou, dan had je misschien geen makelaar nodig gehad.

Freek: Ja, dat ik daar niet eerder aan gedacht heb.

Nel: Maar goed, Marij, het is dus echt? Ik neem aan dat dat bord hier niet in de tuin staat om mij voor de gek te houden.

Freek: Ik wou dat dat waar was Nel, (*staat op*) ik wou dat dat waar was. Maar goed, dames ik ga nog wat doen. Marij ik zie jou straks nog?

Nel: Freek jongen, ben maar niet bang ik zal ze heus geen hele dag aan de praat houden.

Freek: Maar een paar uur is ook te lang Nel, er is nog werk aan de winkel.

Nel: Nou als je toch gaat verkopen, dan hoef je niet meer zo hard te werken vind ik.

Freek: De boel moet gewoon bijgehouden worden, dat weet jij ook wel. Hou doe dames. (*trekt klompen aan en loopt erf af*) Nel (*kijkt achterom*): Maar Marij toch, wat gaan jullie nu toch allemaal doen. Ik kan het gewoon niet geloven.

Marij: Och vrouwke toch, dat kun je toch op je vingers natellen. Wij hebben twee zoons, die er geen van tweeën iets voor voelen, de een is kunstschilder en de ander HTS'er bedrijfseconomie.

Nel: Nou, Frits, dat kan ik me voorstellen, daar is het niks voor, die zou die mooie roze biggetjes, gewoon pimpelpaars verven, maar John.

Marij: Nee, die wil op een groot bedrijf gaan werken.

Nel: Nou, en wat denkt hij dat het hier is, een keuterboertje of zo?

Marij: Je snapt wel wat ik bedoel. En misschien zou die het nog wel over willen nemen als hij een vriendin had die er helemaal achter stond, maar ja, Suzan, die voelt er helemaal niks voor. Die wil zelf carrière maken.

Nel: Nou d'r ligt hier toch een prachtige carrière te wachten zou ik zo zeggen.

Marij: Ieder zijn meug.

Kees (*komt het erf op lopen, loopt naar het bord, gaat een beetje op zijn vingers staan tellen, kijkt in zijn portemonnee, wrijft over zijn kin*

en loopt dan naar binnen): Och, mijn klompen, die vergeet ik altijd uit te doen.

Marij: Ha Kees, komt erin jongen. Ik dacht dat jij vandaag een vrije dag had? *(Kees loopt terug en zet zijn klompen op de mat)*

Kees: Dat was ook eigenlijk zo, maar het was zo'n mooi weer, ik dacht wat moet ik dan met een snipperdag, dan kan ik beter in die koele varkensstallen gaan werken.

Marij: Oh nou, daar zal Freek blij mee zijn, lust je nog koffie?

Kees: Nee, ik heb thuis al koffie gedronken, ik loop zo meteen, direct, wel gelijk door. Maar even iets anders. Jullie gaan verkopen. Wat moet dat dan kosten?

Marij: Hoezo Kees?

Kees: Nou ik ben wel geïnteresseerd. En ik heb al wel wat geld opzij gezet.

Marij: Nou dan moet je de makelaar bellen jongen, die regelt dat allemaal voor ons.

Kees: Maar kun je niet zo bij benadering, zo om en nabij, ongeveer zeggen om hoeveel geld het gaat?

Marij: Om een aantal tonnen.

Kees: Nou regentonnen die heb ik wel, maar ik neem aan dat je dat niet bedoelt, en als je dat in geld bedoelt, dan denk ik dat ik maar niet... dat ik maar zal nalaten... het maar over laat gaan om de makelaar te bellen.

Marij: Dat kun jij zelf het beste beoordelen jongen.

Kees: Ja, ja, dan ga ik nu maar naar de stallen. Houdoe. *(loopt naar buiten en begint weer op zijn vingers te tellen en aan zijn kin te wrijven)*

Nel: Het is toch een goede jongen, die Kees van jullie.

Marij: Ja, daar hebben we het mee getroffen met zo'n knecht, ik hoop dat degene die de boerderij koopt ook Kees in dienst wil nemen, want ik zou het heel erg vinden als die daardoor zonder werk komt te zitten. Nee, daar zal ik wel mijn best voor doen. Laat dat maar aan mij over. Ik geloof dat ik een auto hoor.

Nel: Verwacht je bezoek?

Marij: Ja John en Frits zouden alle twee nog even langskomen vandaag, want hoewel ze de boerderij niet over willen nemen zijn ze toch wel heel erg met ons begaan en daarom hadden ze beloofd vandaag nog even binnen te lopen, want zo'n bord in de tuin maakt het dan ineens wel een stuk definitiever.

John *(komt aangelopen, loopt naar het bord, schudt zijn hoofd en gaat dan naar binnen en kust zijn moeder)*: Wel een vervelende dag vandaag voor jullie. Het spijt me.

Marij: Nou jongen, het is al goed, ik vind het al fijn dat je er even aan denkt.

Nel: 't Is toch wat John, ik had altijd wel gedacht dat jij de zaak wel draaiende zou houden.

John: Ja, het kan raar lopen en bovendien moet je dan wel met zijn tweeën zijn. Want ik kan 't dan misschien wel willen, maar Suzan moet 't zeker zo graag willen als ik. Want als je ziet hoe mam d'r leven altijd vervuld is geweest van de boerderij, dan kun je je best voorstellen Nel dat Suzan het daar heel moeilijk mee zou hebben.

Nel: Nou ja, ik zal me er verder maar niet mee bemoeien, jullie weten het zelf het beste. Vooruit Marij, ik ga maar eens naar huis, want jullie zullen nog wel het een en ander te bepraten hebben.

Marij: Goed meid, tot kijk, en bedankt voor het even langskomen.

Nel: Daar hoeft je me niet voor te bedanken, ik doe niks liever dan lekker koffie leuteren. Houdoe

John: Zeg mam, zou onze Frits ook nog even langskomen.

Marij: Ja, ik verwacht hem ieder moment ik heb expres al een volle pot koffie gezet omdat jullie er vandaag zouden zijn.

John: Ja Suzan zou straks ook nog even komen.

Marij: Och John als jullie het niet vervelend vinden wil ik vragen of jullie, jij en Suzan vanmiddag hier kunnen blijven en straks de varkens eten geven want wij moeten straks naar die receptie van boer van Overpelt, zijn koe heeft de 100.000 liter melk bereikt, en wij zijn ook uitgenodigd.

John: Oh, ik denk dat dat wel zal gaan. Volgens mij hoor ik onze Frits en Carla aankomen. Frits had tenminste gezegd dat Carla ook mee zou komen, want het zou een mooie dag worden en dan konden ze samen nog wat schilderen.

Frits *(en Carla op, Frits komt aangelopen met een schilderij zonder lijst onder zijn arm, alpinopet op, hij kijkt terloops naar het bord "Te Koop". Carla zet twee schildersezels neer. Ze ziet er een beetje excentriek uit. Dan lopen ze samen naar binnen)*: Goedemorgen mam, ha John jongen, hoe is 't?

John: 't Gaat.

Marij: Ha jongelui, hebben jullie je schildersspullen meegebracht?

Carla: Ja, ik heb de ezels al neergezet. Dag moeder.

Marij: Dag Carla. Ga zitten.

Frits: Ja de weersvoorspellingen waren zo goed, dat Carla voorstelde om maar meteen de gelegenheid te baat te nemen en een beetje te gaan schilderen vandaag. Trouwens ik heb voor jullie een schilderij van de boerderij gemaakt, zoals IK hem zie en ik hoop dat jullie er blij mee zijn. Ik vind het heel mooi en ben er zeer tevreden over.

Marij: Nou, dat vind ik hartstikke lief van jou Frits, dat jij daar aan gedacht heb. Laat maar eens kijken, dan moeten we er nog een mooie lijst voor gaan uitzoeken. *(Frits geeft schilderij en Marij schrikt, maar houdt zich goed)* Nou Frits wij hebben toch wel heel verschillende gedachten over hoe de boerderij eruit ziet. Hoe noem je dit?

Frits: Abstracte kunst.

Marij: Het is dat ik hem krijg en dat ik van je hou, maar kopen zou ik zoiets niet, ik houd meer van een schilderij waarbij je kunt zien wat er op staat.

Carla *(huiverend)*: Och nee, dan laat je niks meer aan de verbeelding van de mensen over, jakkes bah.

John: Verbeelding, verbeelding? Je wilt toch niet zeggen dat dat gekras en geklieder van jullie ook nog tot iemands verbeelding moet spreken?

Marij: Kom kom, jongelui, ieder zijn vak, en zolang Frits en Carla er maar plezier in hebben en ook nog eens brood op de plank krijgen, is het goed. *(ze zet het kunstwerk duidelijk zichtbaar op een kastje of zo)*

John *(lachend)*: Brood op de plank is er natuurlijk altijd met die BKR regeling.

Marij: Niet allemaal van die gekke woorden gebruiken John.

Frits: Nou, moeder dat is geen gek woord, dat is gewoon een financiële regeling voor beeldende kunstenaars, die ervoor zorgt dat er toch brood op de plank komt, zelfs al wordt er niks verkocht.

Marij: Het is gek tegenwoordig, dat dat allemaal zo maar kan, maar ja, de tijden veranderen.

John: Moeder ik loop even naar de stallen, even kijken hoe de varkens erbij staan.

Marij: Dat is goed jongen, vader is daar ook ergens aan het werk en Kees loopt daar ook ergens rond.

John: Oh, die zie ik vanzelf wel. Tot straks. *(John loopt, tersluiks kijkend naar het bord "Te Koop" het erf af)*

Carla: Weten jullie zeker dat John het niet over wil nemen, het lijkt mij dat hij het er ook erg moeilijk mee heeft?

Marij: Uren is erover gepraat, dus dan had hij het ons wel laten weten.

Frits: Het is gewoon jammer dat Suzan er niet meer zin in heeft, want anders denk ik dat onze Johnnie er toch wel oren naar had gehad.

Marij: Frits, jongen wij hebben jullie alle twee vrijgelaten in jullie keuze, jij hebt een compleet andere richting gekozen daar zijn wij nooit boos om geweest en John heeft dan wel een redelijk op het bedrijf gerichte opleiding gehad, maar als hij kiest voor een andere

loopbaan, dan is hij daar net zo goed vrij in als jij, dus wij zullen het hem ook niet verwijten.

Carla: Jullie zijn schatten, dat weten we, maar geef ons nog maar eens gauw een bakje koffie want dan kunnen wij direct nog wat strepen en vlekken op papier gaan zetten.

Marij: Och meiske, schenk maar in, je weet waar hij staat. Breng meteen nog wat van die lekkere koekjes mee.

Carla: Nou voor mij niet, ik groei helemaal dicht sinds ik hier op visite kom, jij stopt ons alle twee vol met zoveel lekker eten en koekjes en noem maar op, dat het voor mij niet meevalt om net zo lekker voor dat Fritsemanneke hier te koken. Ik hoor zo vaak: bij ons moeder smaakt dat lekkerder, of vraag eens een keer aan ons mam hoe zij dat maakt.

Frits: Dat bedoel ik niet slecht, dat weet je wel, ik vind alleen dat je nog veel van ons moeder kan leren.

Carla: Ja en dan sta ik soms aan de aanrecht en dan wil ik ergens mee beginnen en dan denk ik zal ik schoonmoeder bellen, maar ja dat durf ik ook niet goed want dan denk ik, wat zal ze wel niet van mij denken dat ik dat niet eens klaar kan maken.

Marij: Bel dan toch meid, ik vind dat leuk als ik jou daarmee kan helpen, en ik denk daar dan heus niks verkeerd bij, ik vind het alleen maar fijn, dus de volgende keer dat je weer zoiets hebt, bel me dan! Afgesproken ?

Carla (*saluëert met d'r rechter hand*): Ja baas.

Marij: Zo bedoel ik dat helemaal niet.

Carla: Dat was ook maar een geintje.

Frits: Nou moeder, ik zal er voor zorgen dat ze volgende keer belt, dan krijgen we tenminste een keer een fatsoenlijke pot op tafel.

Carla: Rotjong

Frits: Zeg maar moeder, even iets anders.

Carla: Ja ja, ander onderwerp.

Frits: Nee, even serieus, zijn er al mensen geweest die geïnteresseerd zijn in de boerderij?

Marij: Hoe kan dat nou, het bord staat er pas sinds vanmorgen.

Frits: Nou, dat weet je maar nooit. Hoe is vader eronder?

Marij: Ja, verdrietig natuurlijk, maar hij heeft het wel geaccepteerd, want er is gewoon geen andere oplossing. Onze jaren beginnen ook stilletjes aan mee te tellen, en we moeten iets doen want zo kunnen we natuurlijk niet door blijven gaan.

Carla: Ja, daar hebben jullie wel gelijk in, maar toch. Jammer dat John hier niet wil komen.

Marij: Carla, meid, ik wil er niks meer over horen, zowel Frits als John mogen zelf kiezen. Punt uit!

Carla: Ja maar..

Marij: Niks te ja maar, dat is afgewerkt, daar praten we niet meer over.

Frits: Goed moeder. Carla, ik weet niet hoe jij erover denkt, maar ik ga lekker even wat schilderen.

Carla (*springt omhoog*): Ja, ik ga mee, moeder mogen wij hier- naast even zitten, straks als de zon weggaat, zullen we wel naar achter het huis verhuizen, maar nu zitten we hiernaast eigenlijk perfect.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto